

zeményét Hunyadi János, László választott király nevében az ország kormányzója, adta ki. Két részből áll. Az első feltehetően Hunyadi hívei programját tartalmazó szöveg kormányzóválasztást, a polgárháború idején elfoglalt birtokok visszaszerzését, a tiszteggelviselőik lemondását, a főpapok, bárók és nemesség közti szövetségek felbontását írta elő. Ezt követi a rendek által elfoglalt új törvény, amely a kormányzó jogait fogalmazza meg. Hűtlenségért nem ítélt el, semít az országlakók bekegyezése nélkül, csak a tanácsosokkal együtt gyakorolhatja a kegyúri jogot. Birtokokat csak 32 relek nagyságig adományozhat. Birósági oktavákon a nádorok és országbírók kívüli két-két főpap és báró, és hat erre kijelölt nemes, különben egy főpap és báró, valamint két nemes legyen mellette. A diétára meghívták valamennyi nemest és a városok köveit, akik külön sátorban ültek össze, de a nemessék kérvésére sem akartak velük együttműködni. A rendek esküt tettek le minden résznevővel. A bárók nagy része visszaadta az elfoglalt javakat.

A töltőkerő Hunyadi népszerű volt. A köznemesség politikai vezető rétege azonban többnyire egy nagyrúr szolgálátában állt. Csak két választott köznemesi tanácsos személye biztos: az egyik a kormányzó, a másik Szécsi bíborost szolgálta. Ezért kétséges, hogy a nemesekre támaszkodott volna. A jogbizonytalanság mindenkinek ártott. A bíróknak is fontos volt a rend helyreállítása, végre is hajtották az egyéni érdekeiket sértő törvényt. V. Lászlót III. Frigyes nem engedte el, így a népszerű hadvezér, a Branković-vagyon megszerzése óta az ország egyik legnagyobb szerű hadvezér, a Branković-vagyon megszerzése óta az ország egyik legnagyobb birtokosa, kórlátzott hatalmú államfőként mindenkinek megfelelt. Vissza kellett foglalni a császárrá által 1445-ben elfoglalt nyugati várakat. A következő őszön Hédervári halála után Garai Lászlót, Hunyadi ellenfelét választották meg nádornak.

Az 1447. március 25-én zártul országgyűlés dekrétumát már nem a kormányzó, hanem „a magyar királyság főpapjai, bárói, nemesei és előkelői” adták ki az új országos pecséttel. Az 1446-os végzetményt megerősítve átengedték a királyi jogvedelmeket Hunyadnak, megszüntették az 1445-ben felállított főkapitányságokat, de inkább a nemesség érdekeit vették figyelembe. A dekrétum kétségeljenül a rend helyreállítását szolgálta. Sokat mond, hogy nem a kormányzó erősítette meg, hanem a reálhatalmat. Hunyadi kormányzata kettős hatalmat tartott. Az országos tanács a régi királyi tanácsnak, a főpapok és bárók testületének felelt meg, akik így biztosították a belső tanácsot. Kancellárija Kecsési (Agmándi) Péter väci püspök, Hunyadi embelszólási jogukat. Kancellárija Kecsési (Agmándi) Péter väci püspök, Hunyadi embelszólási jogukat. Kancellárija Kecsési (Agmándi) Péter väci püspök, Hunyadi embelszólási jogukat. Kancellárija Kecsési (Agmándi) Péter väci püspök, Hunyadi embelszólási jogukat.

is. Halála után, 1450-ben valószínűleg Szécsi bíboros prímás lett az utódja.

153. Irattaladában a kormányzó és a mellette rendelt tanácsstagok általában csak kijelölték a hozzájuk benyújtott panaszokban az eljáró bíróságot. Hunyadi saját kancelláriája a főurakéhoz hasonlított. Régi familiárisai, a világi Vai Mihály, majd Sári Péter fehérvári őrkanonok vezették. A kormányzói kancellárság nem volt jelentős beosztás. Vitéz János püspök nem tartott rá igényt, noha ő fogalmazta Hunyadi diplomáit és levelvezetését. A kormányzó a hatalma alá első három pénzverőkamrában saját

névén veretett aranyforintokat és ezüstdénárokat. Az 1447-es törvény értelmében ezekből 200 tett ki 1 aranyforintot. A felvidéki kamarákban Giskra pénzverésében ugyancsak betartotta a 200 dénár = 1 aranyforint arányt. A sókamarai szervezet is

Az ország a kormányzóóri a rend és a területi egység helyreállítását, valamint a török visszaszorítását várta el. Sokszor harcolt Giskra ellen, aki a kiskortú V. László főkapitányként állt neki ellen, de mindig vereséget szenvedett. Ezt az utakat áruhá-
sával magyarázzák, de a korszak legjobb katonái ellen nehéz lett volna a siker.
A császárral egyedül Győrt adta vissza. A kormányzó 1448-ban ki akarta üzni Cilleit
Szlavóniából, de végül elismerte Szlavónia bánjának. A területi egység nem állt
helyre. Ehhez új, látványos török elleni győzelemre lett volna szükség. 1447 vé-
gén magyarbarát vajdát állított Havasalföld élére, de itthon és külföldön többet
várta a törökverő hősöktől. 1448 őszén nagy sereggel tört be az Oszmán Biroda-
lomba. A török ellen harcoló albán Szkander bég (Kasztróta György) erővel akart
egyesülni, de tervét a birtokai elvesztése miatt 1444 óta rossz viszonyban levő
Brankovics állítólag elárulta a szultánnak, aki az 1448. évi második rigómezei csa-
tában szétverte seregét. Több magyar főúr elesett. A kormányzó megmenekült, a csá-
vereség azonban megépítette tekintélyét, megnehezítette kormányzatát. A Bran-
szátról és Giskrával fegyverszünetet és összetűzéseket váltogatták egymást. A Bran-
kovichsal kötött vizsályt 1451-ben zárták le.

V. László cseh király is volt, és Ausztria főhercege. A csak Stájerországban uralkodó császár gyámjainak csupán Ausztriát kormányozhatta. A cseh rendek a kelyhes írányzathoz tartozó husziták főurat, Podiebrád Györgyöt tették meg kormányzóvá. Az osztrák rendektől indult el az a mozgalom, amely a császár helyett a 12 éves ifjú uralkodónak akarta átjuttatni a hatalmat. A mozgalom élén álló Ulrich Eizinger a wallek grófok támogatásával a fiatal király kiszabadítására a magyar és a cseh rendekkel szövetekezett. III. Frigyes 1452 szeptemberében kénytelen volt átadni V. Lászlót Cilleinek. A magyar urak Bécsbe utaztak üdvözölni uralkodójukat. Megérkezett Hunyadi és a királyi jövedelmek kezelője let, így korábbi hatalmát megtarthatta. Az

A kortársak és az utókor pozitív Hunyadi értékelése bonyolult kérdés. Nem vet
erdeylt beszélt a városi közéletben.

A kortársak és az utókor pozitív Hunyadi értékelése bonyolult kérdés. Nem vet
erdeylt beszélt a városi közéletben.